

דף ב' ע"א

במשנה: הורו ב"ד וכו'.

כתבו בתוס' דהם סנהדרי גדולה, והביאו מתו"כ: עדת ישראל עדה המיוחדת זו סנהדרי גדולה ע"כ. והנה בירושלמי כאן ה"א מבואר דבעי נמי לשכת הגזית, ועי' מה שכתב כאן הגחיד"א בספרו הגדול שער יוסף על מסכת הוריות שעמד בזה שהר"ם השמיט הא דבעינן לשכת הגזית.

והנה במראה הפנים על הירושלמי כתב דהא דבעי לשכת הגזית, משום דילפינן דבר דבר מזקן ממרא וכדאי' לקמן (דף א'), ולפי"ז הרי לא בעינן לקרא דעדת ישראל עדה המיוחדת, אמנם מכיון דקיימ"ל כחכמים דעדת ישראל הוא ב"ד הגדול (ולא עדת אותו שבט), הרי ממילא לא גמר לה מזקן ממרא ואין לנו ללמוד דבעי לשכת הגזית.

★★

וכתב חכ"א בקובץ נהוראי - תשנ"ט (ע' תרעט):

אמנם יעוי' במנח"ח (מצוה תס"ד) דמבואר דלשכת הגזית היא מדין ביה"ד הגדול ומבואר דלשכת הגזית היא

המהוה את תורת שם בי"ד ע"ש, ובאמת דברי המנח"ח סותרים את עצמם למש"כ (במצוה תק"ל) בפשיטות דעגלה ערופה אינה צריכה לשכת הגזית וצ"ע.

וע"ש עוד שהאריך בזה.

★★

בגמ': אמר שמואל, לעולם אין ב"ד חייבין עד שיאמרו להם מותרין אתם, רב דימי מנהרדעא אמר עד שיאמרו להם מותרין אתם לעשות.

בשו"ת באר שרים להגרא"י שלזינגר שליט"א (חלק ד' סי' נ"ג ד') נשאל, כאשר שואל לחכם שאלה כאילו היא אצלו שאלה כעת למעשה והחכם עונה לשואל, אך האמת שבלבו של השואל היה רק לדעת דעתו של החכם האם היא להיתר או לאיסור, ולא היתה השאלה צריכה כעת למעשה, האם נחשבת תשובה שכזו כהוראה למעשה. לגבי הך דקי"ל דהשואל לחכם לא ישאל לחכם אחר שאלה זו.

★★